

Kohtuasi T-51/07

Agrar-Invest-Tatschl GmbH

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Imporditollimaksude tollivormistusjärgne sissenõudmine – Horvaatiast pärit suhkur – Määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 220 lõike 2 punkt b – Euroopa Ühenduste Teatajas avaldatud teatis importijatele – Heauskus

Esimese Astme Kohtu otsus (kaheksas koda), 8. oktoober 2008 II - 2828

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Tühistamishagi – Ühenduse kohtu pädevus – Nõuded, mille eesmärk on ettekirjutuse tegemine erimeetmete võtmiseks – Vastuvõetamatus (EÜ artiklid 231 ja 233)*
2. *Euroopa ühenduste omavahendid – Impordi- ja eksporditollimaksude tollivormistusjärgne sissenõudmine*

II - 2825

3. *Menetlus – Menetlustoimingud – Hilinenud tõendite esitamine – Tingimused*

(Esimese Astme Kohtu kodukord, artikli 48 lõige 1)

4. *Euroopa ühenduste omavahendid – Imporditollimaksu vähendamine*

(Nõukogu määrus nr 2913/92, artikli 220 lõike 2 punkt b ja artikkel 239; Esimese Astme Kohtu kodukord, artikli 44 lõike 1 punkt c)

1. Esimese Astme Kohtul puudub pädevus teha ühenduse institutsioonidele ettekirjutusi. Õigupoolest on Esimese Astme Kohtul vastavalt EÜ artiklile 231 võimalik üksnes vaidlustatud akt tühistada. Seejärel on asjassepuutuva institutsiooni ülesanne võtta EÜ artikli 233 kohaselt meetmed Esimese Astme Kohtu otsuse täitmiseks. Niisugust õiguspärasuse kontrolli piirangut kohaldatakse kõigis Esimese Astme Kohtus käsitletavates valdkondades.

tava isiku heausksuse arvessevõtmiseks määrav impordi kuupäev. Vastutav isik ei saa väita, et tema heausksus on tagasilatulavalt taastunud tänu kolmandast riigist pärit toodete impordi järgsetele sündmustele, nagu kontrollid, mis mitu kuud pärast selle impordi toimumist kinnitasid kõnealuse impordi tarbeks väljastatud sertifikaatide EUR.1 autentsust ja õigsust. Tegelikult ei ole heausksuse mõistel „seoses sooduskohtlemist tagavate kontrollitud ja tagantjärele kinnitatud sertifikaatide autentsuse ja õigsusega” mingit mõtet.

(vt punktid 27 ja 28)

(vt punktid 47, 49 ja 51)

2. Määruse nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artikli 220 lõike 2 punkti b neljas lõik sätestab, et vastutav isik võib toetuda heausksusele, „kui ta saab tõendada, et on asjaomaste kaubandustoimingute ajal nõuetekohaselt hoolitsenud selle eest, et kõik sooduskohtlemise kohaldamise tingimused oleksid täidetud”. Sellest sättest tuleneb, et vastutav isik pidi ilmingimata olema heauskne asjaomaste kaubandustoimingute ajal. Seega on vastu-

3. Vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 48 lõike 1 sätetele, kui pooled võivad esitada repliigis ja vasturepliigis oma argumentide kinnitamiseks täiendavaid tõendeid, siis pärast vasturepliiki aktsepteerib Esimese Astme Kohus tõendeid vaid erandjuhtudel, st siis, kui tõendeid esitada sooviva isiku käsutuses ei saanud neid

töendeid olla enne kirjaliku menetluse lõpetamist või kui vastaspoole hilinenud tõendite esitamine õigustaks toimiku täiendamist võistlevuse põhimõtte tagamiseks.

vad rolli järelarvestuskande tegemise või tegematajätmise otsuse puhul. Seevastu artikkel 239 kujutab endast õigluse üldklauslit.

(vt punkt 57)

4. Kuigi on tõsi, et määruse nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artikli 220 lõike 2 punkt b ja artikkel 239 taotleavad sama eesmärki, ei kattu need sätted. Õigupoolest on esimese artikli eesmärk kitsam kui teisel, kuivõrd selle eesmärk on üksnes kaitsta vastutava isiku õiguspärast ootust kõikide nende asjaolude põhjendatuse osas, mis mängi-

Need kaks artiklit on kaks eraldiseisvat sätet, mille kohaldamiskriteeriumid on erinevad; hageja ei saa Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c alusel piirduda sellega, et ta osutab selgitustele määruse nr 2913/92 artikli 220 lõike 2 punkti b kohta, et põhjendada nimetatud määruse artikliga 239 seonduvaid nõudeid.

(vt punktid 58 ja 59)